

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2018/C 319/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2018/C 319/02	Věc C-356/15: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 11. července 2018 – Evropská komise v. Belgické království „Nesplnění povinnosti státem – Sociální zabezpečení – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Články 11 a 12 a čl. 76 odst. 6 – Nařízení (ES) č. 987/2009 – Článek 5 – Vyslání pracovníka – Účast na pojištění v systému sociálního zabezpečení – Boj proti podvodům – Osvědčení A1 – Odmítnutí uznání činnosti zaměstnance nebo osoby samostatně výdělečně činné členským státem v případě podvodu nebo zneužití“	2
2018/C 319/03	Věc C-540/16: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 12. července 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos vyriausybės administracinis teismas – Litva) – „Spika“ UAB, „Senoji Baltija“ AB, „Stekutis“ UAB, „Prekybos namai Aistra“ UAB v. Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos „Řízení o předběžné otázce – Společná rybářská politika – Nařízení (EU) č. 1380/2013 – Článek 16 odst. 6 a článek 17 – Přidělování rybolovných práv – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví metodu přidělování založenou na objektivních a transparentních kritériích – Nerovné podmínky hospodářské soutěže mezi hospodářskými subjekty daného odvětví – Listina základních práv Evropské unie – Články 16 a 20 – Svoboda podnikání – Rovné zacházení – Proporcionalita“	3

2018/C 319/04	Věc C-629/16: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. července 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof – Rakousko) – řízení zahájené CX „Řízení o předběžné otázce – Mezinárodní silniční doprava – Dohoda zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem – Článek 9 – Dodatkový protokol – Články 41 a 42 – Volný pohyb služeb – Doložka standstill – Rozhodnutí Rady přidružení ES-Turecko č. 1/95 – Články 5 a 7 – Volný pohyb zboží – Vnitrostátní právní úprava omezující právo podniků přepravujících zboží, které mají sídlo v Turecku, projíždět přes území dotčeného členského státu – Povinnost získat buď povolení v mezích kvóty stanovené na základě dvoustranné dohody uzavřené mezi dotčeným členským státem a Tureckem, nebo povolení vydané pro jednotlivou přepravu z důvodu závažného veřejného zájmu“	4
2018/C 319/05	Věc C-14/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 12. července 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – VAR, Srl, Azienda Trasporti Milanesi SpA (ATM) v. Iveco Orecchia SpA „Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky – Směrnice 2004/17/ES – Článek 34 – Dodávka náhradních dílů pro autobusy a trolejbusy – Technické specifikace – Rovnocenné výrobky – Možnost prokázat rovnocennost po zadání zakázky“	4
2018/C 319/06	Věc C-15/17: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. července 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein oikeus – Finsko) – Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp. v. Rajavartiolaitos „Řízení o předběžné otázce – Úmluva z Montego Bay – Článek 220 odst. 6 – Pravomoc pobřežního státu – Pravomoc Soudního dvora vykládat ustanovení mezinárodního práva – Směrnice 2005/35/ES – Znečištění z lodí – Článek 7 odst. 2 – Úmluva Marpol 73/78 – Vypouštění ropných látek z cizí lodě proplouvající výlučnou ekonomickou zónou – Okolnosti, za kterých může pobřežní stát zahájit řízení proti cizí lodi – Svoboda plavby – Ochrana mořského prostředí – Významné poškození nebo riziko významného poškození pobřeží, s ním spojených zájmů nebo jakýchkoli jiných zdrojů teritoriálního moře či výlučné ekonomické zóny – Zřejmé objektivní důkazy“	5
2018/C 319/07	Věc C-25/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 10. července 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus – Finsko) – řízení zahájené na návrh Tietosuojavaltuutettu „Řízení o předběžné otázce – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Směrnice 95/46/ES – Oblast působnosti směrnice – Článek 3 – Shromažďování osobních údajů členy náboženské společnosti v rámci jejich podomní kazatelské činnosti – Článek 2 písm. c) – Pojem ‚rejstřík osobních údajů‘ – Článek 2 písm. d) – Pojem ‚správce‘ – Článek 10 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie“	7
2018/C 319/08	Věc C-60/17: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 11. července 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španělsko) – Ángel Somoza Hermo, Ilunión Seguridad SA v. Esabe Vigilancia SA, Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) „Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2001/23/ES – Článek 1 odst. 1 – Převod podniku – Článek 3 odst. 1 – Zachování práv zaměstnanců – Převzetí pracovních smluv na základě ustanovení kolektivní smlouvy – Kolektivní smlouva vylučující povinnost převodce a nabyvatele podniku odpovídat společně a nerozdílně za závazky, včetně mzdových, vzniklé z pracovních smluv před převodem tohoto podniku“	8
2018/C 319/09	Věc C-88/17: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. července 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein oikeus – Finsko) – Zurich Insurance PLC, Metso Minerals Oy v. Abnormal Load Services (International) Limited „Řízení o předběžné otázce – Spolupráce v občanských a obchodních věcech – Nařízení (ES) č. 44/2001 – Soudní příslušnost – Článek 5 bod 1 písm. b) druhá odrážka – Příslušnost soudu místa splnění závazku – Místo poskytování služeb – Smlouva o přepravě zboží z jednoho členského státu do druhého členského státu – Přeprava sestávající z několika úseků a uskutečněná za použití různých dopravních prostředků“	8

2018/C 319/10	Věc C-89/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 12. července 2018 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London – Spojené království] – Secretary of State for the Home Department v. Rozanne Banger „Řízení o předběžné otázce – Občanství Evropské unie – Článek 21 SFEU – Právo občanů Unie na volný pohyb a pobyt v rámci území Unie – Směrnice 2004/38/ES – Článek 3 odst. 2 první pododstavec písm. b) – Partner, se kterým má občan Unie řádně doložený trvalý vztah – Návrat do členského státu, jehož je občan Unie státním příslušníkem – Žádost o povolení k pobytu – Pečlivé posouzení osobních poměrů žadatele – Články 15 a 31 – Účinná soudní ochrana – Listina základních práv Evropské unie – Článek 47“	9
2018/C 319/11	Věc C-154/17: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 11. července 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa – Lotyšsko) – SIA „E LATS“ v. Valsts ieņēmumu dienests „Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty – Směrnice 2006/112/ES – Článek 311 odst. 1 bod 1 – Zvláštní režim použitého zboží – Pojem ‚použité zboží‘ – Zboží obsahující drahé kovy nebo drahokamy, které je dále prodáno obchodníkem – Zpracování uvedeného zboží po jeho prodeji – Extrakce drahých kovů a drahokamů – Pojem ‚drahé kovy nebo drahokamy‘“	10
2018/C 319/12	Věc C-192/17: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 11. července 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – COBRA SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico „Řízení o předběžné otázce – Směrnice 1999/5/ES – Vzájemné uznávání shody rádiových zařízení a telekomunikačních koncových zařízení – Existence harmonizovaných norem – Nutnost, aby se výrobce obrátil na oznámený subjekt – Uvedení identifikačního čísla oznámeného subjektu“	11
2018/C 319/13	Spojené věci C-397/17 a C-398/17: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 12. července 2018 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel-Belgie) – Profit Europe NV v. Belgische Staat „Řízení o předběžné otázce – Nařízení (EHS) č. 2658/87 – Celní unie a společný celní sazebník – Sazební zařazení zboží – Kombinovaná nomenklatura – Podpoložky 7307 11 10, 7307 19 10 a 7307 19 90 – Příslušenství (fitinky) pro trouby nebo trubky z litiny s kuličkovým grafitem“	11
2018/C 319/14	Věc C-726/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. prosince 2017 společností Tetra Pharm (1997) Ltd proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 23. října 2017 ve věci T-441/16, Tetra Pharm (1997) v. EUIPO	12
2018/C 319/15	Věc C-320/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. května 2018 společností Crocs, Inc. proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 14. března 2018 ve věci T-651/16, Crocs v. EUIPO	12
2018/C 319/16	Věc C-420/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gerechthshof 's-Hertogenbosch (Nizozemsko) dne 26. června 2018 – IO v. Inspecteur van de rijksbelastingdienst	13
2018/C 319/17	Věc C-438/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 9. července 2018 – Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira	14
2018/C 319/18	Věc C-451/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Győri Ítéltábla (Maďarsko) dne 10. července 2018 – Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft. v. DAF TRUCKS N.V.	15
Tribunál		
2018/C 319/19	Věc T-372/18: Žaloba podaná dne 20. června 2018 – Colombani v. ESVČ	16
2018/C 319/20	Věc T-376/18: Žaloba podaná dne 14. června 2018 – Front Polisario v. Rada	16
2018/C 319/21	Věc T-407/18: Žaloba podaná dne 2. července 2018 – WP v. EUIPO	18

2018/C 319/22	Věc T-408/18: Žaloba podaná dne 3. července 2018 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis v. Výkonná agentura pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast (EACEA)	18
2018/C 319/23	Věc T-419/18: Žaloba podaná dne 10. července 2018 – Crédit agricole a Crédit agricole Corporate and Investment Bank v. Komise	19
2018/C 319/24	Věc T-428/18: Žaloba podaná dne 12. července 2018 – McDreams Hotel v. EUIPO – McDonald's International Property (mc dreams hotels Träumen zum kleinen Preis!)	20
2018/C 319/25	Věc T-430/18: Žaloba podaná dne 10. července 2018 – American Airlines v. Komise	21
2018/C 319/26	Věc T-431/18: Žaloba podaná dne 12. července 2018 – WN v. Parlament	22
2018/C 319/27	Věc T-432/18: Žaloba podaná dne 13. července 2018 – Palo v. Komise	23
2018/C 319/28	Věc T-438/18: Žaloba podaná dne 18. července 2018 – Pareto Trading v. EUIPO – Bikor a Bikor Professional Color Cosmetics (BIKOR EGYPTIAN EARTH)	23
2018/C 319/29	Věc T-448/18: Žaloba podaná dne 18. července 2018 – Ryanair a další v. Komise	24
2018/C 319/30	Věc T-458/18: Žaloba podaná dne 27. července 2018 – Multifit v. EUIPO (real nature)	25
2018/C 319/31	Věc T-438/17: Usnesení Tribunálu ze dne 11. července 2018 – The Scotch Whisky Association v. EUIPO – José Estévez (JOHN COR)	26
2018/C 319/32	Věc T-469/17: Usnesení Tribunálu ze dne 11. července 2018 – The Scotch Whisky Association v. EUIPO – José Estévez (JOHN COR)	26
2018/C 319/33	Věc T-10/18: Usnesení Tribunálu ze dne 11. července 2018 – Eesti Apteekide Ühendus v. Komise	26
2018/C 319/34	Věc T-103/18: Usnesení Tribunálu ze dne 6. července 2018 – S & V Technologies v. EUIPO – Smoothline (Smoothline)	27
2018/C 319/35	Věc T-134/18: Usnesení Tribunálu ze dne 11. července 2018 – Monster Energy v. EUIPO – Nordbrand Nordhausen (BALLER'S PUNCH)	27
2018/C 319/36	Věc T-238/18: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 4. července 2018 – Netflix International a Netflix v. Komise	27

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2018/C 319/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 311, 3.9.2018

Dřívější publikace

Úř. věst. C 301, 27.8.2018

Úř. věst. C 294, 20.8.2018

Úř. věst. C 285, 13.8.2018

Úř. věst. C 276, 6.8.2018

Úř. věst. C 268, 30.7.2018

Úř. věst. C 259, 23.7.2018

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 11. července 2018 – Evropská komise v. Belgické království

(Věc C-356/15) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinností státem – Sociální zabezpečení – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Články 11 a 12 a čl. 76 odst. 6 – Nařízení (ES) č. 987/2009 – Článek 5 – Vyslání pracovníka – Účast na pojištění v systému sociálního zabezpečení – Boj proti podvodům – Osvědčení A1 – Odmítnutí uznání činnosti zaměstnance nebo osoby samostatně výdělečně činné členským státem v případě podvodu nebo zneužití“

(2018/C 319/02)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: D. Martin, zmocněnec)

Žalované: Belgické království (zástupci: L. Van den Broeck a M. Jacobs, zmocněnci, ve spolupráci s P. Paepem, advokátem)

Vedlejší účastník podporující žalobkyni: Irsko (zástupci: E. Creedon, M. Browne, G. Hodge a A. Joyce, zmocněnci, ve spolupráci s C. Tolandem, BL)

Výrok

- 1) Belgické království se přijetím článků 23 a 24 programového zákona ze dne 27. prosince 2012 dopustilo nesplnění povinností, které pro něj vyplývají z čl. 11 odst. 1, čl. 12 odst. 1 a čl. 76 odst. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 465/2012 ze dne 22. května 2012, a z článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004.
- 2) Žaloba se ve zbývající části zamítá.
- 3) Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 302, 14.9.2015.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 12. července 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – „Spika“ UAB, „Senoji Baltija“ AB, „Stekutis“ UAB, „Prekybos namai Aistra“ UAB v. Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

(Věc C-540/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Společná rybářská politika – Nařízení (EU) č. 1380/2013 – Článek 16 odst. 6 a článek 17 – Přidělování rybolovných práv – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví metodu přidělování založenou na objektivních a transparentních kritériích – Nerovné podmínky hospodářské soutěže mezi hospodářskými subjekty daného odvětví – Listina základních práv Evropské unie – Články 16 a 20 – Svoboda podnikání – Rovné zacházení – Proporcionalita“

(2018/C 319/03)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Účastníci původního řízení

Žalobci: „Spika“ UAB, „Senoji Baltija“ AB, „Stekutis“ UAB, „Prekybos namai Aistra“ UAB

Žalovaný: Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

Za přítomnosti: Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, „Sedija“ BUAB, V. Malinausko gamybinė-komercinė firma „Stilma“, „Starkis“ UAB, „Banginis“ UAB „Baltijos šprotai“ UAB, „Monistico“ UAB, „Ramsun“ UAB, „Rikneda“ UAB, „Laivitė“ AB, „Baltijos jūra“ UAB, „Baltlanta“ UAB, „Grinvita“ UAB, „Strimelė“ UAB, „Baltijos žuvis“ BUAB

Výrok

Článek 16 odst. 6 a článek 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES, jakož i články 16 a 20 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, prostřednictvím které tento stát stanoví metodu přidělování rybolovných práv, která třebaže se zakládá na transparentním a objektivním kritériu rozdělování, může vést k nerovnému zacházení s hospodářskými subjekty, které vlastní rybářská plavidla plující pod jeho vlajkou, za předpokladu, že uvedený způsob sleduje jeden nebo více obecných zájmů uznaných Evropskou unií a respektuje zásadu proporcionality.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 6, 9.1.2017.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. července 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof – Rakousko) – řízení zahájené CX

(Věc C-629/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Mezinárodní silniční doprava – Dohoda zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem – Článek 9 – Dodatkový protokol – Články 41 a 42 – Volný pohyb služeb – Doložka standstill – Rozhodnutí Rady přidružení ES-Turecko č. 1/95 – Články 5 a 7 – Volný pohyb zboží – Vnitrostátní právní úprava omezující právo podniků přepravujících zboží, které mají sídlo v Turecku, projíždět přes území dotčeného členského státu – Povinnost získat buď povolení v mezích kvóty stanovené na základě dvoustranné dohody uzavřené mezi dotčeným členským státem a Tureckem, nebo povolení vydané pro jednotlivou přepravu z důvodu závažného veřejného zájmu“

(2018/C 319/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastník původního trestního řízení

CX

za přítomnosti: Bezirkshauptmannschaft Schärding

Výrok

Ustanovení Dohody zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, kterou dne 12. září 1963 v Ankaře podepsaly Turecká republika na jedné straně a členské státy EHS a Společenství na straně druhé a jež byla jménem Společenství uzavřena, schválena a potvrzena rozhodnutím Rady 64/732/EHS ze dne 23. prosince 1963, dodatkového protokolu podepsaného dne 23. listopadu 1970 v Bruselu, který byl uzavřený, schválený a potvrzený jménem Společenství nařízením Rady (EHS) č. 2760/72 ze dne 19. prosince 1972, jakož i rozhodnutí Rady přidružení ES-Turecko č. 1/95 ze dne 22. prosince 1995 o provádění závěrečné etapy celní unie musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, na jejímž základě mohou podniky poskytující silniční dopravu zboží se sídlem v Turecku uskutečnit takovou dopravu do tohoto členského státu nebo přes jeho území pouze tehdy, pokud mají dokumenty vydané v mezích kvóty stanovené pro tento druh dopravy na základě dvoustranné dohody uzavřené mezi uvedeným členským státem a Tureckou republikou nebo jim bylo vydáno oprávnění z důvodu důležitého veřejného zájmu, a to za předpokladu, že tato právní úprava neobsahuje žádná nová omezení volného pohybu služeb ve smyslu čl. 41 odst. 1 dodatkového protokolu, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 104, 3.4.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 12. července 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – VAR, Srl, Azienda Trasporti Milanesi SpA (ATM) v. Iveco Orecchia SpA

(Věc C-14/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky – Směrnice 2004/17/ES – Článek 34 – Dodávka náhradních dílů pro autobusy a trolejbusy – Technické specifikace – Rovnocenné výrobky – Možnost prokázat rovnocennost po zadání zakázky“

(2018/C 319/05)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: VAR, Srl, Azienda Trasporti Milanesi SpA (ATM)

Žalovaná: Iveco Orecchia SpA

Výrok

Článek 34 odst. 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb musí být vykládán v tom smyslu, že pokud technické specifikace uvedené v zadávací dokumentaci odkazují na určitou značku, určitý původ či výrobu, musí zadavatel vyžadovat, aby uchazeč již v nabídce předložil důkaz o rovnocennosti navrhovaných výrobků s výrobky definovanými v uvedené technické specifikaci.

(¹) Úř. věst. C 168, 29.5.2017.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. července 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein oikeus – Finsko) – Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp. v. Rajavartiolaitos

(Věc C-15/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Úmluva z Montego Bay – Článek 220 odst. 6 – Pravomoc pobřežního státu – Pravomoc Soudního dvora vykládat ustanovení mezinárodního práva – Směrnice 2005/35/ES – Znečištění z lodí – Článek 7 odst. 2 – Úmluva Marpol 73/78 – Vypouštění ropných látek z cizí lodě proplouvající výlučnou ekonomickou zónou – Okolnosti, za kterých může pobřežní stát zahájit řízení proti cizí lodí – Svoboda plavby – Ochrana mořského prostředí – Významné poškození nebo riziko významného poškození pobřeží, s ním spojených zájmů nebo jakýchkoli jiných zdrojů teritoriálního moře či výlučné ekonomické zóny – Zřejmé objektivní důkazy“

(2018/C 319/06)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein oikeus

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp.

Odpůrkyně: Rajavartiolaitos

Výrok

1) Článek 220 odst. 6 Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu, podepsané v Montego Bay dne 10. prosince 1982, a čl. 7 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/35/ES ze dne 7. září 2005 o znečištění z lodí a o zavedení sankcí, včetně trestních sankcí, za protiprávní jednání v oblasti znečišťování, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/123/ES ze dne 21. října 2009, musí být vykládány v tom smyslu, že se výraz „zřejmé objektivní důkazy“ ve smyslu těchto ustanovení vztahuje nejen na to, zda došlo k porušení, ale i na prokázání důsledků tohoto porušení.

- 2) Výrazy „pobřeží nebo s ním spojené zájmy“, které jsou uvedeny v čl. 220 odst. 6 Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu a v čl. 7 odst. 2 směrnice 2005/35, ve znění směrnice 2009/123, musejí být vykládány v tom smyslu, že mají v zásadě stejný význam jako výrazy „pobřeží nebo s ním související zájmy“, které jsou uvedeny v čl. I odst. 1 a v čl. II odst. 4 mezinárodní úmluvy o zásazích na volném moři při nehodách způsobujících znečištění ropou, uzavřené v Bruselu dne 29. listopadu 1969, přičemž čl. 220 odst. 6 se vztahuje i na neživé zdroje teritoriálního moře pobřežního státu a na veškeré zdroje jeho výlučné ekonomické zóny.
- 3) Článek 220 odst. 6 Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu a čl. 7 odst. 2 směrnice 2005/35, ve znění směrnice 2009/123, musí být vykládány v tom smyslu, že zdroje teritoriálního moře nebo výlučné ekonomické zóny pobřežního státu ve smyslu těchto ustanovení zahrnují lovné druhy, ale i ty druhy, které žijí v symbióze s lovnými druhy anebo jsou na nich závislé, jako například živočišné a rostlinné druhy, které lovné druhy využívají jako potravu.
- 4) Pojem „vážné znečištění“, který je uveden v čl. 220 odst. 5 Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu, není nutno v zásadě zohlednit při použití čl. 220 odst. 6 této úmluvy a čl. 7 odst. 2 směrnice 2005/35, ve znění směrnice 2009/123, a zejména při posuzování důsledků porušení, které jsou definovány v těchto ustanoveních.
- 5) Za účelem posouzení důsledků porušení, které jsou definovány v čl. 220 odst. 6 Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu a v čl. 7 odst. 2 směrnice 2005/35, ve znění směrnice 2009/123, je nutno zohlednit všechny indicie, které umožňují prokázat, že statkům a s nimi spojeným zájmům pobřežního státu byla způsobena škoda nebo že hrozilo její způsobení, jakož i posoudit závažnost škody, která byla těmito statkům nebo zájmům způsobena, nebo hrozilo její způsobení, přičemž se zohlední zejména:
- kumulativní povaha poškození více, nebo dokonce všech těchto statků a s nimi spojených zájmů, jakož i rozdíly, pokud jde o zranitelnost pobřežního státu v souvislosti s poškozením různých statků a s nimi spojených zájmů;
 - předvídatelné škodlivé důsledky vypuštěného odpadu na uvedené statky a s nimi spojené zájmy nejen na základě dostupných vědeckých údajů, ale i na základě povahy škodlivé látky nebo škodlivých látek obsažených v dotčeném vypuštěném odpadu, jakož i množství, směru, rychlosti a doby trvání šíření uvedeného odpadu.
- 6) Zvláštní geografické a ekologické charakteristiky a citlivost oblasti Baltského moře mají dopad na podmínky použití čl. 220 odst. 6 Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu a čl. 7 odst. 2 směrnice 2005/35, ve znění směrnice 2009/123, pokud jde o definování a klasifikaci porušení, jakož i, nicméně ne automaticky, na posouzení rozsahu škody, kterou toto porušení způsobilo statkům a s nimi spojeným zájmům pobřežního státu.
- 7) Článek 1 odst. 2 směrnice 2005/35, ve znění směrnice 2009/123, musí být vykládán v tom smyslu, že při použití čl. 7 odst. 2 této směrnice neumožňuje členským státům uložit přísnější opatření, která jsou v souladu s mezinárodním právem, než jsou ta, která jsou v něm uvedena, přičemž pobřežní státy jsou oprávněny přijmout jiná opatření s dosahem, který je rovnocenný dosahu těch opatření, která jsou stanovena v uvedeném čl. 220 odst. 6.

(¹) Úř. věst. C 86, 20.3.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 10. července 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus – Finsko) – řízení zahájené na návrh Tietosuojavaltuutettu

(Věc C-25/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Směrnice 95/46/ES – Oblast působnosti směrnice – Článek 3 – Shromažďování osobních údajů členy náboženské společnosti v rámci jejich podomní kazatelské činnosti – Článek 2 písm. c) – Pojem ‚registřík osobních údajů‘ – Článek 2 písm. d) – Pojem ‚správce‘ – Článek 10 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie“

(2018/C 319/07)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Tietosuojavaltuutettu

Za účasti: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta

Výrok

- 1) Článek 3 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ve spojení s čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že shromažďování osobních údajů členy náboženské společnosti v rámci podomní kazatelské činnosti a následná zpracování těchto údajů nepředstavují ani zpracování osobních údajů prováděná pro výkon činností uvedených v čl. 3 odst. 2 první odrážce této směrnice, ani zpracování osobních údajů prováděná fyzickými osobami pro výkon výlučně osobních či domácích činností ve smyslu čl. 3 odst. 2 druhé odrážky uvedené směrnice.
- 2) Článek 2 písm. c) směrnice 95/46 musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „registřík“, uvedený v tomto ustanovení, se vztahuje na soubor osobních údajů shromážděných v rámci podomní kazatelské činnosti, zahrnující jména a adresy, jakož i jiné informace o navštívených osobách, jestliže jsou tyto údaje uspořádány podle určených kritérií, na jejichž základě jsou v praxi snadno dohledatelné pro účely pozdějšího použití. K tomu, aby takový soubor spadl pod uvedený pojem, není nezbytné, aby obsahoval specifické kartotéky nebo seznamy anebo jiné systémy sloužící k vyhledávání.
- 3) Článek 2 písm. d) směrnice 95/46 ve spojení s čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv musí být vykládán v tom smyslu, že na jeho základě lze náboženskou společnost společně se zvěstovateli, kteří jsou jejími členy, považovat za správce osobních údajů zpracovávaných těmito členy v rámci podomní kazatelské činnosti, kterou tato společnost organizuje, koordinuje a podporuje, přičemž není nezbytné, aby uvedená společnost měla přístup k údajům, ani nemusí být prokázáno, že v souvislosti s tímto zpracováváním udělovala svým členům písemné příkazy nebo pokyny.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 86, 20.3.2017.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 11. července 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španělsko) – Ángel Somoza Hermo, Ilunió n Seguridad SA v. Esabe Vigilancia SA, Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)

(Věc C-60/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2001/23/ES – Článek 1 odst. 1 – Převod podniku – Článek 3 odst. 1 – Zachování práv zaměstnanců – Převzetí pracovních smluv na základě ustanovení kolektivní smlouvy – Kolektivní smlouva vylučující povinnost převodce a nabyvatele podniku odpovídat společně a nerozdílně za závazky, včetně mzdových, vzniklé z pracovních smluv před převodem tohoto podniku“

(2018/C 319/08)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastníci původního řízení

Žalobci: Ángel Somoza Hermo, Ilunió n Seguridad SA

Žalovaní: Esabe Vigilancia SA, Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)

Výrok

- 1) Článek 1 odst. 1 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů, musí být vykládán v tom smyslu, že tato směrnice se použije na situaci, kdy zadavatel ukončil smlouvu o poskytování služeb v oblasti ostražky zařízení uzavřenou s určitým podnikem a za účelem poskytování těchto služeb uzavřel novou smlouvu s jiným podnikem, který podle kolektivní smlouvy převezme podstatnou část – co do jejich počtu a dovedností – pracovníků, které první podnik vyčlenil pro poskytování této služby, pokud je operace spojena s převodem hospodářské jednotky mezi oběma dotčenými podniky.
- 2) Soudní dvůr nemá pravomoc k tomu, aby odpověděl na druhou otázku položenou Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Nejvyšší soud Galicie, Španělsko) rozhodnutím ze dne 30. prosince 2016.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 121, 18.4.2017.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. července 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein oikeus – Finsko) – Zurich Insurance PLC, Metso Minerals Oy v. Abnormal Load Services (International) Limited

(Věc C-88/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Spolupráce v občanských a obchodních věcech – Nařízení (ES) č. 44/2001 – Soudní příslušnost – Článek 5 bod 1 písm. b) druhá odrážka – Příslušnost soudu místa splnění závazku – Místo poskytování služeb – Smlouva o přepravě zboží z jednoho členského státu do druhého členského státu – Přeprava sestávající z několika úseků a uskutečněná za použití různých dopravních prostředků“

(2018/C 319/09)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein oikeus

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Zurich Insurance PLC, Metso Minerals Oy

Žalovaný: Abnormal Load Services (International) Limited

Výrok

Článek 5 bod 1 písm. b) druhá odrážka nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že v rámci smlouvy o přepravě zboží mezi členskými státy, sestávající z několika úseků s překládkami a uskutečňované prostřednictvím různých dopravních prostředků, jako je přeprava, o níž jde ve věci v původním řízení, jsou místy, kde je přepravní služba poskytována ve smyslu tohoto ustanovení, jak místo odeslání zboží, tak místo jeho dodání.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 10.4.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 12. července 2018 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London – Spojené království] – Secretary of State for the Home Department v. Rozanne Banger

(Věc C-89/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Občanství Evropské unie – Článek 21 SFEU – Právo občanů Unie na volný pohyb a pobyt v rámci území Unie – Směrnice 2004/38/ES – Článek 3 odst. 2 první pododstavec písm. b) – Partner, se kterým má občan Unie řádně doložený trvalý vztah – Návrat do členského státu, jehož je občan Unie státním příslušníkem – Žádost o povolení k pobytu – Pečlivé posouzení osobních poměrů žadatele – Články 15 a 31 – Účinná soudní ochrana – Listina základních práv Evropské unie – Článek 47“

(2018/C 319/10)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Secretary of State for the Home Department

Další účastnice řízení: Rozanne Banger

Výrok

- 1) Článek 21 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že ukládá členskému státu, jehož je občan Unie státním příslušníkem, povinnost usnadnit udělení povolení k pobytu neregistrovanému partnerovi, který je státním příslušníkem třetího státu a s nímž má tento občan Unie řádně doložený trvalý vztah, pokud se uvedený občan Unie poté, co využil svého práva na volný pohyb za účelem výkonu práce v jiném členském státě v souladu s podmínkami stanovenými směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS, vrátí společně se svým partnerem k pobytu do členského státu, jehož je státním příslušníkem.

- 2) Článek 21 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že rozhodnutí neudělit povolení k pobytu státnímu příslušníkovi třetího státu, který je neregistrovaným partnerem občana Unie, jenž se poté, co využil svého práva na volný pohyb za účelem výkonu práce v jiném členském státě v souladu s podmínkami stanovenými směrnicí 2004/38, vrátí se svým partnerem k pobytu do členského státu, jehož je státním příslušníkem, musí být vydáno na základě pečlivého posouzení osobních poměrů žadatele a musí být odůvodněno.
- 3) Článek 3 odst. 2 směrnice 2004/38 musí být vykládán v tom smyslu, že státní příslušníci třetích států, na něž se vztahuje toto ustanovení, musí mít k dispozici opravný prostředek umožňující napadnout rozhodnutí o odmítnutí udělit jim povolení k pobytu a po jeho využití musí mít vnitrostátní soud možnost ověřit, zda se zamítavé rozhodnutí opírá o dostatečně pevný skutkový základ a zda byly dodrženy procesní záruky. K těmto zárukám patří i povinnost, aby příslušné vnitrostátní orgány pečlivě zkoumaly osobní poměry žadatele a odůvodnily každé rozhodnutí o odepření vstupu nebo pobytu.

(¹) Úř. věst. C 129, 24.4.2017.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 11. července 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa – Lotyšsko) – SIA „E LATS“ v. Valsts ieņēmumu dienests

(Věc C-154/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty – Směrnice 2006/112/ES – Článek 311 odst. 1 bod 1 – Zvláštní režim použitého zboží – Pojem ‚použité zboží‘ – Zboží obsahující drahé kovy nebo drahokamy, které je dále prodáno obchodníkem – Zpracování uvedeného zboží po jeho prodeji – Extrakce drahých kovů a drahokamů – Pojem ‚drahé kovy nebo drahokamy‘“

(2018/C 319/11)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākā tiesa

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SIA „E LATS“

Žalovaný: Valsts ieņēmumu dienests

Výrok

Článek 311 odst. 1 bod 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „použité zboží“ se nevztahuje na použité zboží obsahující drahé kovy nebo drahokamy, pokud toto zboží již není způsobilé mít svou původní funkci a uchovalo si jen funkci inherentní těmto kovům a kamenům, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu tak, že zohlední veškeré relevantní objektivní okolnosti každého jednotlivého případu.

(¹) Úř. věst. C 195, 19.6.2017.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 11. července 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – COBRA SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico

(Věc C-192/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 1999/5/ES – Vzájemné uznávání shody rádiových zařízení a telekomunikačních koncových zařízení – Existence harmonizovaných norem – Nutnost, aby se výrobce obrátil na oznámený subjekt – Uvedení identifikačního čísla oznámeného subjektu“

(2018/C 319/12)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: COBRA SpA

Odpůrce: Ministero dello Sviluppo Economico

Výrok

- 1) Článek 12 odst. 1 druhý pododstavec směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/5/ES ze dne 9. března 1999 o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních a vzájemném uznávání jejich shody, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 596/2009 ze dne 18. června 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že pokud výrobce rádiového zařízení využije postupu stanoveného ve druhém pododstavci přílohy III uvedené směrnice a použije harmonizované normy za účelem určení sérií zkoušek podle tohoto pododstavce, není povinen se obrátit na oznámený subjekt podle čl. 11 odst. 1 téže směrnice, a není tudíž povinen připojit k označení CE identifikační číslo tohoto subjektu.
- 2) Článek 12 odst. 1 druhý pododstavec směrnice 1999/5, ve znění nařízení č. 596/2009, musí být vykládán v tom smyslu, že výrobce rádiového zařízení, který použil postup podle přílohy III uvedené směrnice po uplatnění harmonizovaných norem, které určují série základních radiotechnických zkoušek, jež je třeba provést, nemusí připojit k označení CE identifikační číslo oznámeného subjektu, na nějž se dobrovolně obrátil, aniž byl povinen tak učinit, za účelem potvrzení seznamu sérií základních radiotechnických zkoušek obsažených v uvedených harmonizovaných normách.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 231, 17.7.2017.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 12. července 2018 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel- Belgie) – Profit Europe NV v. Belgische Staat

(Spojené věci C-397/17 a C-398/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (EHS) č. 2658/87 – Celní unie a společný celní sazebník – Sazební zařazení zboží – Kombinovaná nomenklatura – Podpoložky 7307 11 10, 7307 19 10 a 7307 19 90 – Příslušenství (fitinky) pro trouby nebo trubky z litiny s kuličkovým grafitem“

(2018/C 319/13)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Profit Europe NV

Žalovaný: Belgische Staat

Výrok

Kombinovaná nomenklatura uvedená v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1001/2013 ze dne 4. října 2013 musí být vykládána v tom smyslu, že příslušenství (fitinky) pro trouby nebo trubky z litiny s kulíčkovým grafitem musí být zařazeno do podpoložky 7307 19 90 kombinované nomenklatury.

(¹) Úř. věst. C 300, 11.9.2017.

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. prosince 2017 společností Tetra Pharm (1997) Ltd proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 23. října 2017 ve věci T-441/16, Tetra Pharm (1997) v. EUIPO

(Věc C-726/17 P)

(2018/C 319/14)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Tetra Pharm (1997) Ltd (zástupce: T. Grucelski, advokat)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Sebapharma GmbH & Co. KG

Usnesením Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 11. července 2018 byl kasační opravný prostředek odmítnut jako nepřijatelný.

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. května 2018 společností Crocs, Inc. proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 14. března 2018 ve věci T-651/16, Crocs v. EUIPO

(Věc C-320/18 P)

(2018/C 319/15)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Crocs, Inc. (zástupci: J. Guise, Solicitor, D. Knight, Solicitor)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadený rozsudek;

— v případě, že Soudní dvůr prohlásí první důvod kasačního opravného prostředku za opodstatněný, domáhá se navrhovatelka toho, aby Soudní dvůr zrušil také rozhodnutí odvolacího senátu a potvrdil prvostupňové rozhodnutí;

- v případě, že Soudní dvůr prohlásí druhý důvod kasačního opravného prostředku za opodstatněný, domáhá se navrhovatelka toho, aby byl napadený rozsudek zrušen a aby bylo Tribunálu uloženo omezit své úvahy na skutkové a právní otázky nastolené v rozhodnutí odvolacího senátu; pokud Tribunál dospěje k závěru, že nemůže potvrdit rozhodnutí odvolacího senátu, bude-li zpřístupnění veřejnosti na internetu uvažováno izolovaně, domáhá se navrhovatelka toho, aby věc vrátil odvolacímu senátu pro další posouzení toho, zda se s ohledem na podané důkazy vztahuje výjimka podle článku 7⁽¹⁾ na zpřístupnění veřejnosti ve Fort Lauderdale a na zpřístupnění veřejnosti pro obchodní účely;
- v případě, že Soudní dvůr prohlásí třetí důvod kasačního opravného prostředku za opodstatněný, domáhá se navrhovatelka toho, aby byl napadený rozsudek zrušen v části týkající se uplatnění článku 7 a aby bylo Tribunálu uloženo opětovné posouzení důkazů, přičemž bude dbát na řádný účinek znění článku 7 a použije kritérium poměrného vážení pravděpodobnosti;
- v případě, že Soudní dvůr prohlásí čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku za opodstatněný, domáhá se navrhovatelka toho, aby byl napadený rozsudek zrušen a aby byla věc vrácena jinému senátu Tribunálu pro další posouzení;
- navrhovatelka se dále domáhá toho, aby Soudní dvůr rozhodl o nákladech řízení v její prospěch podle článků 137 a 184 jednacího řádu Soudního dvora.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1) První důvod kasačního opravného prostředku – porušení článku 63 nařízení o PVS

Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu a použití článku 63 tím, že nezrušil rozhodnutí odvolacího senátu v rozsahu, v němž povolil nové důkazy.

2) Druhý důvod kasačního opravného prostředku – porušení článku 61 nařízení o PVS

Tribunál se dopustil porušení článku 61, když ve skutečnosti provedl skutková zjištění, jež nebyla provedena odvolacím senátem v jeho rozhodnutí a nespádala do předmětu odvolání. Tribunál šel takto nad rámec své pravomoci zrušit nebo změnit rozhodnutí odvolacího senátu.

3) Třetí důvod kasačního opravného prostředku – porušení článku 7 nařízení o PVS

Tribunál se dopustil porušení článku 7, když uplatnil nesprávná kritéria pro posouzení důkazů. Tribunál tím rovněž naznačil, že k posouzení kritérií je zapotřebí specifických důkazů, místo aby při posouzení důkazů předložených v řízení použil řádná kritéria. Tribunál konečně nesprávně odmítl argument navrhovatelky, že při uplatnění článku 7 může být zohledněn kvantitativní faktor.

4) Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku – vadné složení Tribunálu (sedmého senátu)

Sedmý senát Tribunálu nebyl řádně složen. Soudce Kornezov byl jmenován soudcem Tribunálu v roce 2016, když byl předtím soudcem Soudu pro veřejnou službu. Mezitím však byla odhalena procesní vada ve jmenování soudce Kornezova soudcem Soudu pro veřejnou službu. Kdyby soudce Kornezov nebyl soudcem Soudu pro veřejnou službu v roce 2016, jeho jmenování soudcem Tribunálu by před rokem 2019 nebylo možné. Z toho tedy vyplývá procesní vada rovněž v jeho jmenování soudcem Tribunálu. Napadený rozsudek proto musí být zrušen a věc musí být vrácena jinému senátu Tribunálu.

⁽¹⁾ Článek 7 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. 2002, L 3, s. 1) (dále jen „nařízení o PVS“).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná *Gerechthof 's-Hertogenbosch* (Nizozemsko) dne 26. června 2018 – *IO v. Inspecteur van de rijksbelastingdienst*

(Věc C-420/18)

(2018/C 319/16)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechthof 's-Hertogenbosch

Účastníci původního řízení

Odvolaatel: IO

Odpůrce: Inspecteur van de rijksbelastingdienst

Předběžná otázka

Vykonává člen Raad van Commissarissen (dozorčí rada) nadace, který je z hlediska svých pracovních podmínek a pracovní odměny podřízen této Raad, ale jinak není ani vůči Raad van Commissarissen ani vůči nadaci ve vztahu podřízenosti, samostatně ekonomickou činností ve smyslu článků 9 a 10 směrnice Rady 2006/112/ES⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 9. července 2018 – Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-438/18)

(2018/C 319/17)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA

Žalovaná: Autoridade Tributária e Aduaneira

Předběžné otázky

- 1) Je v souladu s unijním právem čl. 23 odst. 1 písm. c) zákoníku korporální daně ve znění účinném v roce 2013 a čl. 23 odst. 1 a 2 písm. c) téhož zákoníku ve znění účinném v roce 2014, pokud jsou vykládány v tom smyslu, že po uskutečnění reverzní fúze nejsou již úroky vznikající v souvislosti s úvěry získanými třetími osobami (které zaniklá společnost mohla odečíst od daně, pokud by nedošlo k fúzi) k nabytí kapitálu v nástupnické společnosti, které jsou převedeny v důsledku fúze, odpočitatelné od daně z výnosů nástupnické společnosti? Lze mít konkrétně za to, že nemožnost odečíst úroky od daně je překážkou operací slučování, na které se vztahuje směrnice Rady 2009/133/ES⁽¹⁾, nebo jejich omezením, což je v rozporu se zásadami a cíli směrnice, jak je stanoveno v jejím článku 4?
- 2) V případě, že bude odpovězeno na první předběžnou otázku tak, že vyloučení možnosti odečíst takové úroky je slučitelné se směrnicí, má vliv na tuto odpověď skutečnost, že tato úprava nebyla provedena v souladu s ustanovením proti daňovým únikům stanoveným ve směrnici (článek 15) nebo s vnitrostátními právními předpisy, které jej provádějí (čl. 73 odst. 10 zákoníku korporální daně), nýbrž z ní došlo na základě jiného vnitrostátního ustanovení (článek 23 téhož zákoníku)?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy (Úř. věst. 2009, L 310, s. 34).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Győri Ítéltábla (Maďarsko) dne 10. července 2018 – Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft. v. DAF TRUCKS N.V.

(Věc C-451/18)

(2018/C 319/18)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Győri Ítéltábla

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft.

Žalovaná: DAF TRUCKS N.V.

Předběžná otázka

Má být zvláštní pravidlo o soudní příslušnosti stanovené v čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012⁽¹⁾ ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (EU) vykládáno v tom smyslu, že „místo, kde došlo nebo může dojít ke škodné události“ zakládá příslušnost soudu, pokud

- se bydliště či sídlo, nebo středisko hospodářské činnosti či majetkových zájmů žalobkyně, která uplatňuje utrpěnou škodu, nachází v daném státě;
- se návrh žalobkyně směřující proti jedinému žalované, výrobci nákladních vozidel se sídlem v jiném členském státě, zakládá na protiprávním jednání [konstatovaném] prostřednictvím [rozhodnutí] Evropské komise podle čl. 101 odst. 1 SFEU (dříve čl. 81 odst. 1 SES), které spočívalo v koluzních dohodách o stanovení cen a navyšování hrubých cen v Evropském hospodářském prostoru, přičemž toto rozhodnutí je určeno kromě žalované také dalším osobám;
- žalobkyně nakupovala pouze nákladní vozidla vyrobené ostatními podniky, které se účastnily kartelu;
- nic nenasvědčuje tomu, že se některé ze setkání kvalifikovaných jako omezující hospodářskou soutěž konalo ve státě, kde se nachází příslušný soud;
- žalobkyně obecně nakupovala nákladní vozidla — podle jejího názoru za zkreslené ceny — ve státě, kde se nachází příslušný soud, a za tím účelem podepisovala leasingové smlouvy stanovící povinný převod vlastnictví s podniky činnými v daném státě, ale podle vlastních tvrzení žalobkyně jednala přímo s prodejci automobilů a poskytovatel leasingu přidával k cenám, které si sjednala, vlastní marži a náklady na leasing, přičemž vlastnické právo k vozidlům přešlo na žalobkyni po naplnění leasingové smlouvy, v okamžiku jejího zániku?

⁽¹⁾ Úř. vest. 2012, L 351, s. 1.

TRIBUNÁL

Žaloba podaná dne 20. června 2018 – Colombani v. ESVČ

(Věc T-372/18)

(2018/C 319/19)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Jean-Marc Colombani (Brusel, Belgie) (zástupce: N. de Montigny, advokát)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí generálního ředitele pro rozpočet a administrativu ESVČ ze dne 9. listopadu 2017 (ADMIN(2017)21), kterým se stanoví seznam povýšených úředníků za povyšovací období 2017, v rozsahu, v němž na tomto seznamu není uvedeno jméno žalobce.
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z námitky protiprávnosti obecných prováděcích ustanovení, která ESVČ uplatňuje na povyšovací postup.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze služebního pochybení, z nedodržení postupu před přijetím seznamu osob navržených na povýšení a z nerovného zacházení.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení obecných prováděcích ustanovení ESVČ k článku 45 služebního řádu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení zásluh žalobce a z nerovného zacházení při posouzení kritéria odpracovaných let služby.

Žaloba podaná dne 14. června 2018 – Front Polisario v. Rada

(Věc T-376/18)

(2018/C 319/20)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et Rio de oro (Fronta Polisario) (zástupce: G. Devers, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou;

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby proti rozhodnutí Rady ze dne 16. dubna 2018, kterým se Komise zmocňuje k tomu, aby jménem Evropské unie zahájila jednání vedoucí ke změně Dohody o partnerství v odvětví rybolovu a k uzavření protokolu s Marockým královstvím (nezveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie*), předkládá žalobkyně deset žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatku pravomoci Rady k přijetí napadeného rozhodnutí, jelikož Evropská unie a Marocké království nemají pravomoc k vyjednávání mezinárodních dohod dotýkajících se Západní Sahary, neboť tato pravomoc náleží lidu tohoto území, jehož představitelkou je Fronta Polisario.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti zkoumat všechny relevantní skutečnosti projednávané věci, jelikož Rada při přijímání napadeného rozhodnutí nevěnovala pozornost otázce judikatury Soudního dvora týkající se otázky Západní Sahary.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti zkoumat otázku dodržení základních práv a mezinárodního humanitárního práva, jelikož z napadeného rozhodnutí vyplývá, že si Rada nepoložila otázku dodržení lidských práv a mezinárodního humanitárního práva.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení práva na obhajobu, jelikož Rada před přijetím napadeného rozhodnutí nezačala žádné jednání s Frontou Polisario, která je jedinou představitelkou lidu Západní Sahary.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že Rada porušila svou povinnost vyhovět rozsudkům Soudního dvora, jelikož napadené rozhodnutí nebere ohled na odůvodnění rozsudků Soudního dvora ve věcech C-104/16 P a C-266/16.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení základních zásad a hodnot, jimiž se řídí činnost Unie na mezinárodní scéně, jelikož zaprvé rozhodnutí popírá existenci lidu Západní Sahary tím, že namísto něj hovoří o „dotčených populacích“, a zadruhé zmocňuje k zahájení jednání s Marockým královstvím v rámci jeho anexionistické politiky vůči Západní Sahaře a systematického porušování základních práv nezbytného k udržování této politiky.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z porušení práva na sebeurčení, jelikož zaprvé rozhodnutí popírá existenci lidu Západní Sahary, pokud jde o právo na sebeurčení, a narušuje národní jednotu tohoto lidu a zadruhé zmocňuje k zahájení jednání s Marockým královstvím v rozporu s odděleným a odlišným statutem Západní Sahary a s trvalou svrchovaností lidu tohoto území nad jeho přírodními zdroji.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z porušení zásady relativního účinku smluv, jelikož napadené rozhodnutí popírá postavení lidu Západní Sahary, jehož představitelkou je Fronta Polisario, jakožto třetího subjektu ve vztazích EU-Maroko.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z porušení mezinárodního humanitárního práva a mezinárodního trestního práva, jelikož zaprvé vyjednávání, k němuž zmocňuje napadené rozhodnutí, je vedeno v rámci anexionistické politiky Marockého království vůči Západní Sahaře, a zadruhé uvedené rozhodnutí použitím slov „dotčené populace“ schvaluje protiprávní přesun marockých kolonistů na okupované západosaharské území.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti Unie odmítnout uznání, jelikož rozhodnutí tím, že zmocňuje k zahájení jednání s Marockým královstvím ve vztahu k Západní Sahaře, stvrzuje závažné porušování mezinárodního práva, jehož se marocká okupační moc dopouští vůči lidu Západní Sahary.

Žaloba podaná dne 2. července 2018 – WP v. EUIPO

(Věc T-407/18)

(2018/C 319/21)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: WP (zástupce: H. Tettenborn, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí EUIPO ze dne 6. října 2017, kterým se zamítá druhé obnovení pracovní smlouvy žalobce jako dočasného zaměstnance podle čl. 2 písm. f) CEOS (pracovní řád ostatních zaměstnanců EU); a
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že EUIPO vydáním napadeného rozhodnutí porušil zásadu legality tím, že porušil příslušná ustanovení SŘ (služební řád úředníků EU) a CEOS, zejména článek 56 CEOS a článek 110 SŘ, a z tvrzení, že napadené rozhodnutí nemá právní základ.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že EUIPO vydáním napadeného rozhodnutí porušil zásadu legality, dopustil se zjevně nesprávného posouzení a porušil svoji povinnost jednat s náležitou péčí.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že EUIPO vydáním napadeného rozhodnutí porušil požadavky uložené nařízením 45/2001⁽¹⁾, zejména v článku 27 odst. 1 a odst. 2 písm. b) nařízení 45/2001.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že EUIPO vydáním napadeného rozhodnutí porušil zásadu rovného zacházení.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 2001, s. 1).

Žaloba podaná dne 3. července 2018 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis v. Výkonná agentura pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast (EACEA)

(Věc T-408/18)

(2018/C 319/22)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Soluň, Řecko) (zástupce: S. Paliou, advokát)

Žalovaná: Výkonná agentura pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast (EACEA)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil, že návrh žalované uvedený ve výzvě k úhradě č. 3241804913 ze dne 16. dubna 2018, aby žalobkyně vrátila část dotace, kterou obdržela v rámci ENHSA, je neopodstatněný, pokud jde o částku 77 169,78 eur, a prohlásil, že tato částka odpovídá opodstatněným výdajům;
- prohlásil, že návrh žalované uvedený výzvě k úhradě č. 3241804682 ze dne 9. dubna 2018, aby žalobkyně vrátila část dotace, kterou obdržela v rámci ARCHI-MUNDUS ve výši 28 976,83 eur, je neopodstatněný a prohlásil, že tato částka odpovídá opodstatněným výdajům;
- vyzval žalovanou, aby výše uvedené částky zaplatila společně se zákonným úrokem;
- uložil Výkonné agentuře pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast náhradu nákladů řízení žalobkyně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V předložené žalobě Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis napadá žádost, kterou EACEA uvedla ve výzvě k úhradě č. 3241804913 ze dne 16. dubna 2018 částky 84 955,12 eur týkající se k akci ENHSA. Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis rovněž zpochybňuje žádost, kterou EACEA uvedla ve výzvě k úhradě č. 3241804682 ze dne 9. dubna 2018 částky 28 976,83 eur týkající se akce ARCHI-MUNDUS.

Tyto žádosti byly předloženy poté, co EACEA provedla místní šetření v prostorách žalobkyně, kdy EACEA zpochybnila opodstatněnost výdajů týkajících se paušálních denních příspěvků souvisejících s konferencemi, které se konaly v rámci akcí ENHSA a ARCHI-MUNDUS.

Za těchto okolností žalobkyně žádá, aby Tribunál Evropské unie prohlásil, že paušální denní příspěvky (per diem) pro účastníky konferencí, kteří nemluví řecky, vyplácené v rámci uvedených dvou akcí odpovídají opodstatněným výdajům.

Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis trvá na tom, že výdaje, které EACEA zpochybňuje, jsou opodstatněné. To potvrzují dokumenty, které žalobkyně předložila EACEA v průběhu místního šetření a v rámci následné korespondence.

Žaloba podaná dne 10. července 2018 – Crédit agricole a Crédit agricole Corporate and Investment Bank v. Komise

(Věc T-419/18)

(2018/C 319/23)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Crédit agricole SA (Montrouge, Francie) a Crédit agricole Corporate and Investment Bank (Montrouge) (zástupci: J.-P. Tran Thiet, M. Powell, J. Jourdan a J.-J. Lemonnier, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí v rozsahu, v němž zamítá žádosti o důvěrné zacházení podané žalobkyněmi;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby proti rozhodnutí Komise C(2018) 2743, ze dne 27. dubna 2018, o námitkách proti zveřejňování informací, které podaly žalobkyně na základě článku 8 rozhodnutí předsedy Evropské komise 2011/695/EU ze dne 13. října 2011 (Úř. věst. 2011, L 275, s. 29) o mandátu úředníka pro slyšení v určitých řízeních ve věcech hospodářské soutěže [věc AT.39914 – Úrokové deriváty v eurech (EIRD)], předkládají žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z tvrzení, že zveřejnění informací o žalobkyních, pokud jde o výměnu mezi hospodářskými subjekty, která předcházela období porušení, je v rozporu s presumpcí nevinu. Komise v tomto ohledu neměla právo zveřejnit rozhodnutí obsahující náznaky o protiprávním jednání, které žalobkyně nemohly zpochybnit. Komise se v napadeném rozhodnutí podle žalobkyň dopustila nesprávného právního posouzení, tím že jím zamítla žádosti žalobkyň o důvěrné zacházení s těmito informacemi.
2. Druhý žalobní důvod vychází z tvrzení, že zveřejnění informací, které nastiňující protiprávní jednání žalobkyň a které žalobkyně napadají u Tribunálu, předtím, než Tribunál meritorně rozhodl ve věci T-113/17, Crédit agricole a Crédit Agricole Corporate and Investment Bank v. Komise, představuje porušení presumpce nevinu. Komise se tedy v napadeném rozhodnutí podle žalobkyň dopustila nesprávného právního posouzení, tím že jím zamítla jejich žádosti o důvěrné zacházení s těmito informacemi.

Žaloba podaná dne 12. července 2018 – McDreams Hotel v. EUIPO – McDonald's International Property (mc dreams hotels Träumen zum kleinen Preis!)

(Věc T-428/18)

(2018/C 319/24)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: McDreams Hotel GmbH (Feldkirchen, Německo) (zástupce: S. Schenk, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: McDonald's International Property Co. Ltd (Wilmington, Delaware, Spojené státy americké)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie mark mc dreams hotels Träumen zum kleinen Preis! – Přihláška č. 1 47 35 435

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. dubna 2018, ve věci R 972/2017-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení článku 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 10. července 2018 – American Airlines v. Komise

(Věc T-430/18)

(2018/C 319/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: American Airlines, Inc. (Fort Worth, Texas, Spojené státy americké) (zástupci: J. Poitras, Solicitor, J. Ruiz Calzado a J. Wileur, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil schvalovací rozhodnutí (Rozhodnutí C(2018) 2788 ze dne 30. dubna 2018);
- uložil Komisi a případným vedlejším účastníkům na podporu Komise náhradu nákladů řízení, a
- vydal jakékoli další rozhodnutí, které bude případně považovat za nutné v této věci.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně tvrdí, že se Evropská komise dopustila nesprávného právního posouzení, když přijala rozhodnutí C(2018) 2788 ze dne 30. dubna 2018, v němž konstatovala, že společnost Delta má nárok výjimku na základě předchozí úpravy, pokud jde o traťové sloty, které uvolnila společnost American Airlines v souladu se závazky přijatými ve věci M.6607 („Závazky“).

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když uplatnila nesprávný právní standard pro získání výjimky na základě předchozí úpravy v souladu se Závazky.

Žalobkyně tvrdí, že Komise měla při posuzování, zda společnost Delta „vhodně využila“ traťové sloty v souladu se Závazky, měla rozhodnout, že je nutné pouze ověřit, zda společnost Delta nejednala „zneužívajícím způsobem“. Na rozdíl od názoru Komise by posouzení znění, kontextu a cíle Závazků vedlo k závěru, že „absence zneužití“ je irelevantní a že správný výklad pojmu „zneužití“ v Závazcích by vedl k tomu, že by Komise musela ověřit, zda byly traťové sloty využity „v souladu s nabídkou“, kterou společnost Delta formálně předložila za účelem získání těchto slotů.

2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí je stíženo zjevnou vadou, pokud jde o určení, že společnost Delta splnila požadavek týkající se „vhodného využití“.

Žalobkyně tvrdí, že společnost Delta se rozhodla odchýlit se od své nabídky, takže Komise měla určit, zda toto odchýlení se a konečná míra využití traťových slotů byla akceptovatelná s ohledem na příslušné hospodářské důkazy a na analýzu zajišťující hospodářskou soutěž, a výhody pro spotřebitele tedy byly co největší.

Žaloba podaná dne 12. července 2018 – WN v. Parlament

(Věc T-431/18)

(2018/C 319/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: WN (zástupkyně: L. Levi a A. Champetier, advokátky)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 28. září 2017, kterým byla ukončena pracovní smlouva žalobkyně;
- případně zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 4. dubna 2018, kterým se zamítá stížnost žalobkyně ze dne 7. listopadu 2017;
- uložil žalovanému uhradit žalobkyni náhradu nemajetkové újmy, kterou žalobkyně údajně utrpěla, a to ve výši 20 000 eur;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že došlo k procesním pochybením včetně porušení práva na obhajobu a zejména práva být slyšena a k porušení povinnosti uvést odůvodnění.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení ustanovení o dohodovacím řízení a zejména porušení článků 23 a 25 prováděcích opatřeních k hlavě VII pracovního řádu ostatních zaměstnanců EU.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 1 písm. d) služebního řádu, článků 21 a 23 Listiny základních práv Evropské unie a směrnice 2006/54/ES.⁽¹⁾
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení ze strany žalovaného, pokud jde o informace obsažené v napadeném rozhodnutí.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení zásady řádné správy, porušení zásady legitimního očekávání a povinnosti péče řádného hospodáře ze strany žalovaného vůči žalobkyni.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (Úř. věst. 2006, L 204, s. 23).

Žaloba podaná dne 13. července 2018 – Palo v. Komise**(Věc T-432/18)**

(2018/C 319/27)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobce:* Peeter Palo (Tallinn, Estonsko) (zástupci: L. Levi a A. Blot, advokáti)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 5. října 2017 o odepření nároku žalobce na odchodné stanovené v čl. 12 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu;
- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 10. dubna 2018, kterým se zamítá stížnost žalobce ze dne 11. prosince 2017 směřující proti výše uvedenému rozhodnutí;
- uložil žalované, aby nahradila majetkovou újmu utrpěnou žalobcem;
- uložil žalované, aby nahradila nemajetkovou újmu utrpěnou žalobcem;
- uložil žalované náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 12 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásad rovného zacházení a zákazu diskriminace.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady legitimního očekávání.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady dobré správy a zásady povinnosti péče.

Žaloba podaná dne 18. července 2018 – Pareto Trading v. EUIPO – Bikor a Bikor Professional Color Cosmetics (BIKOR EGYPTIAN EARTH)**(Věc T-438/18)**

(2018/C 319/28)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Pareto Trading Co., Inc. (Carlstadt, New Jersey, Spojené státy americké) (zástupci: I. Sempere Massa, C. Martínez-Tercero Molina, V. Balaguer Fuentes, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Bikor Elżbieta Korbut (Gdaňsk, Polsko) a Bikor Professional Color Cosmetics Małgorzata Wedekind (Gdaňsk)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Další účastníci v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „BIKOR EGYPTIAN EARTH“ – Ochranná známka Evropské unie č. 9 561 788

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. dubna 2018, ve věci R 1826/2015-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení včetně nákladů, které žalobkyně vynaložila v řízeních před zrušovacím oddělením a prvním odvolacím senátem EUIPO, jež vedla k této žalobě.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení článku 59 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 18. července 2018 – Ryanair a další v. Komise

(Věc T-448/18)

(2018/C 319/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ryanair DAC (Swords, Irsko), Airport Marketing Services Ltd (Dublin, Irsko) a FR Financing (Malta) Ltd (Douglas, Ostrov Man) (zástupci: E. Vahida a I. Metaxas-Maranghidis, advokáti, a B. Byrne, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil články 5 a 6 rozhodnutí Evropské komise (EU) 2018/628 ze dne 11. listopadu 2016 týkající se státní podpory SA.24221(2011/C) (ex 2011/NN) poskytnuté Rakouskem letišti v Klagenfurtu, společnosti Ryanair a dalším leteckým společnostem, které toto letiště využívají (OJ 2018 L 107, p. 1), a články 9, 10 a 11 uvedeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí porušuje ustanovení o promlčecích lhůtách podle článku 15 nařízení (ES) č. 659/1999 kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES,⁽¹⁾ a článku 17 nařízení (EU) 2015/1589 kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 SFEU,⁽²⁾ a neobsahuje odůvodnění vzhledem k tomu, že 10letá promlčecí lhůta se vztahovala na dvě dohody z roku 2002, kterých se rozhodnutí přesto týkalo.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí porušuje článek 41 Listiny základních práv Evropské unie, zásadu řádné správy a práva žalobkyně na obhajobu, jelikož Komise žalobkyním neumožnila přístup ke spisu, který se týká vyšetřování, a nedala jim možnost, aby mohli účinně sdělit svá stanoviska.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 107 odst. 1 SFEU, protože Komise nesprávně přisoudila uzavření dohod s žalobkyněmi státu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 107 odst. 1 SFEU, protože Komise neprokázala selektivitu.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU, protože Komise došla k nesprávnému závěru, že ujednání mezi letištěm a žalobkyněmi přineslo žalobkyním výhodu. Komise nesprávně vyloučila možnost, že část marketingových služeb byla zakoupena z důvodu všeobecného zájmu, nesprávně odmítla připustit srovnávací analýzu navrženou žalobkyněmi, dopustila se zjevně nesprávného posouzení skutkových okolností a neuvedla důvody v rámci analýzy ziskovosti, jelikož své závěru opřela o neúplné, nespolehlivé a nevhodné údaje; rovněž nepřiznala správnou hodnotu službám poskytnutým na základě dohod o marketingových službách, chybně vyloučila důvod, proč se letiště rozhodlo nakoupit marketingové služby, a nesprávně vyloučila širší výhody plynoucí letišti z aktivit společnosti Ryanair.
6. Šestý žalobní důvod vycházející podpůrně z porušení čl. 107 odst. 1 a č. 108 odst. 2 SFEU, jelikož se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení a zjevně nesprávného právního posouzení při stanovení výše návratné podpory v rámci pokynů členskému státu, podle nichž je úprava částky návratné podpory dobrovolná, a jelikož mezi odůvodněním napadeného rozhodnutí a jeho výrokem jsou rozpory.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. 1999, L 83, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015 kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. vest. 2015, L 248, s. 9).

Žaloba podaná dne 27. července 2018 – Multifit v. EUIPO (real nature)

(Věc T-458/18)

(2018/C 319/30)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Německo) (zástupci: N. Weber a P. Gentili, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie „real nature“ – Přihláška č. 16 660 425

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. května 2018, ve věci R 2650/2017-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Usnesení Tribunálu ze dne 11. července 2018 – The Scotch Whisky Association v. EUIPO – José Estévez (JOHN COR)

(Věc T-438/17) ⁽¹⁾

(2018/C 319/31)

Jednací jazyk: španělština

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 309, 18.9.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 11. července 2018 – The Scotch Whisky Association v. EUIPO – José Estévez (JOHN COR)

(Věc T-469/17) ⁽¹⁾

(2018/C 319/32)

Jednací jazyk: španělština

Předseda prvního senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 309, 18.9.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 11. července 2018 – Eesti Apteekide Ühendus v. Komise

(Věc T-10/18) ⁽¹⁾

(2018/C 319/33)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda devátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 104, 19.3.2018.

**Usnesení Tribunálu ze dne 6. července 2018 – S & V Technologies v. EUIPO – Smoothline
(Smoothline)**

(Věc T-103/18) ⁽¹⁾

(2018/C 319/34)

Jednací jazyk: němčina

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 134, 16.4.2018.

**Usnesení Tribunálu ze dne 11. července 2018 – Monster Energy v. EUIPO – Nordbrand Nordhausen
(BALLER'S PUNCH)**

(Věc T-134/18) ⁽¹⁾

(2018/C 319/35)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda druhého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 142, 23.4.2018.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 4. července 2018 – Netflix International a Netflix v. Komise

(Věc T-238/18) ⁽¹⁾

(2018/C 319/36)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda Tribunálu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 231, 2.7.2018.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS